

BEYAZ ARİF AKBAŞ
AYSIZ KARANLIK
YA DA RÜYALARIN
SÖYLEDİKLERİ
YGY

BEYAZ ARİF AKBAŞ

AYSIZ KARANLIK YA DA

RÜYALARIN SÖYLEDİKLERİ

YGY

Beyaz Arif Akbaş

AYSIZ KARANLIK

YA DA

RÜYALARIN SÖYLEDİKLERİ

Edebiyat ve Şiir Dizisi

AYSIZ KARANLIK YA DA RÜYALARIN SÖYLEDİKLERİ

|Sözün Büyüsü Olan Şiirler|

YAYIN NO: 02

Şair
Beyaz Arif AKBAŞ

Dizgi & Kapak tasarımı
Beyaz Arif AKBAŞ

Kapak Yedinci Mühür'den bir sahne.

Aysız Karanlık ya da Rüyaların Söyledikleri/ Beyaz Arif Akbaş;– Edirne: Yalnızgöz Yayınları, 2012

102 s: 14,8x20,98 cm (Edebiyat ve Şiir Sanatı Dizisi; Yayın no: 02)

ISBN 13: 978-1480257955
ISBN 10: 1480257958

İletişim: *beyazarifakbas@hotmail.com*

Beyaz Arif Akbaş, (d.1979 İstanbul) Türk eleştirmen şair/yazar. 2005 yılında Ahmet Yesevi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Sosyoloji Bölümü'nü bitirdi. İlk şiirini 1995 yılında yayımladı. 1998-2000 yılları arasında arkadaşlarıyla birlikte Şahdamar dergisini çıkardı. Çeşitli gazetelerde (Radikal, Birgün, Yenişafak, Star) kitap eleştirileri yapmaktadır. 1995 ile 2012 yılları arasında yayımlanan kitapları:

Kayıp Ülke Hakasya/Şiirler(Alaş Orda Yayınları, 1995) Sevgilim Sibirya (Calameo Yayıncılık, 1997) Trakya (Art Kitaplar, 2008) A Special Album of Davetname (Sanat Yazıları, 2002) Bir Ayşekadın Masalı Kadı Bedrettin (Edirne, 2008) Sagalassos: City of Fairies (Edirne, 2010) Aşk Defterleri (Yalnızgöz Yayınları, 2010) Üç Makale: Melville Volkov ve Bahtin (Yalnızgöz Yayınları, 2010) Bağımsızlık Sonrası Kazakistan'da Sosyal ve Ekonomik Dönüşüm (Kum Saati Yayınları, İstanbul 2012) Hayalet Evler: Melez Türk-Yahudi Mimarisinden Örnekler (YGY 2012)

Şiir kitabı için bkz: Amerika Portland Devlet Üniversitesi Türkiyat Enstitüsü (Portland State Center for Turkish Studies) Ayrıca "Virgül"dergisinde de bir süre yazmıştır.

Edmund Dulac

"Allahin sanatı tüm hatalardan münezzehtir..."

Kelâm-ı kibar

Henri Matisse

DÜŞ YAPRAKLARINDAN SEÇMELER

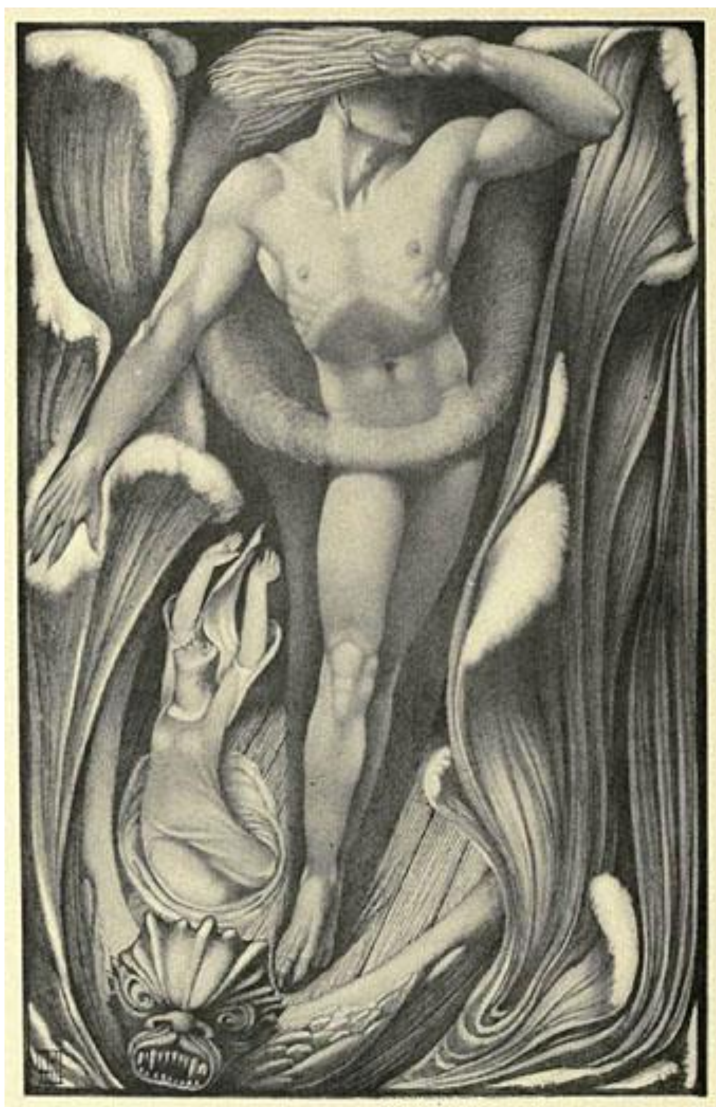
Bilinen sözcükler
beyaz
    hüzün
        ve umut
Deniz esintisini taşıyan
bir havadır nefes
içinde RÜZGARLI olmayan
Sonsuz takımyıldızlara
bir kadehtir ses.

Dışarıda yağıyor yağmur
bir duvarın dibine ılık ılık
Kan gibi boşalmış şarap
hayatı değiştiren gül, su
Yüzlerin ihanetini
tüketen KADIN için
sızısıdır bu insanın.

Aysız karanlık
ya da
Rüyaların söyledikleri
müziğin NYMPHE sesi
arasında rüzgârların
sonsuzluğudur acının.

Bir ışıltı çemberi var
dökülen yapraklarda
yolunu yitirmiş yıldızlar için.

Vernon Hill

MORPHEUS

Tanrılar insan der bana
insanlar tanrı.

Bir zaman önceydi
uykuca filozof gibi
söylemiştim bilmecemi:
'uyumak için uyumuyorum'
karanlık ormanlarda
kırılgan dallara tutunarak
uyumamak için uyuyorum.

Uzaklarda bir yerde
koronun sesi işitiliyor:
RÜYA tanrısı
beyaz KELEBEĞİN
ölüm ŞARKISI...

Yarı tanrı yarı insan
bedenimle yeniyim ben
yokluğumda yüzümün değişen
gözlerimi tutuyor gözler
ve
Sözdür ruha işleyen.
Duadır ruha işleyen.

Henri Matisse

ÖLÜME KURULU SAAT

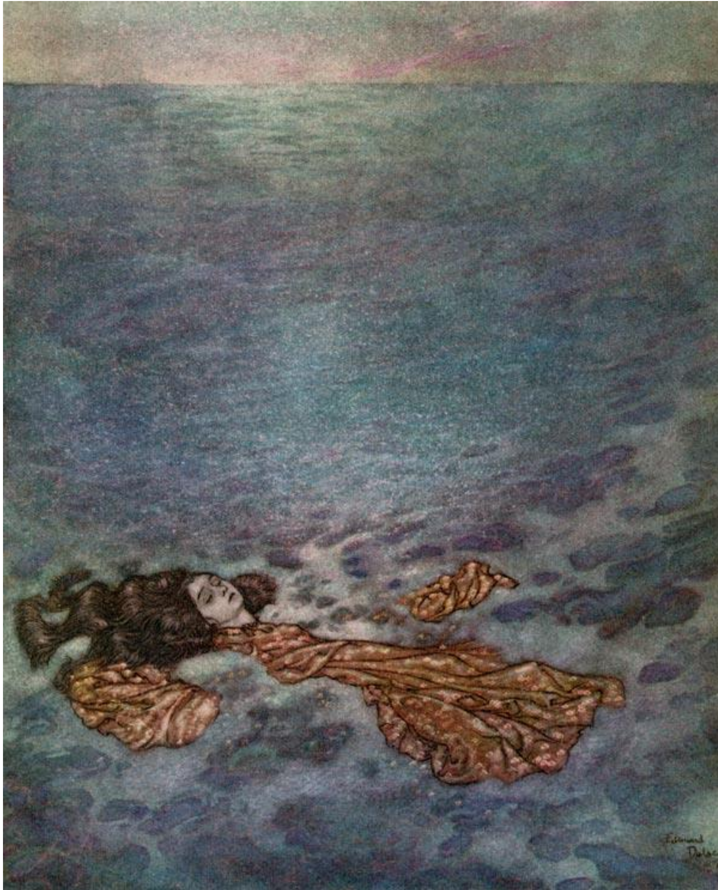
ışıksız bir mağara
çaresizliğimize eşlik eder
dağlar tepeler göller
büyülü balıklar ile

parlak güneş ve solgun ay
bir destandan arta kalan
sözsüz romansların şarkısı
siliyor üzüntüsünü sislerin

okyanusta boğulan kız
çocuğumu taşıyor ellerinde
nedensiz ölüyor bir yıldız
puslu ışığın gözlerinde

ölüme kurulmuş saatimiz
güzelliği doyurmak için
sen bana göründüğünde
zamansız mutluluk boşluğumda
kabuktandır kül ruhumuz.

Edmund Dulac

DERSOU OURSALA

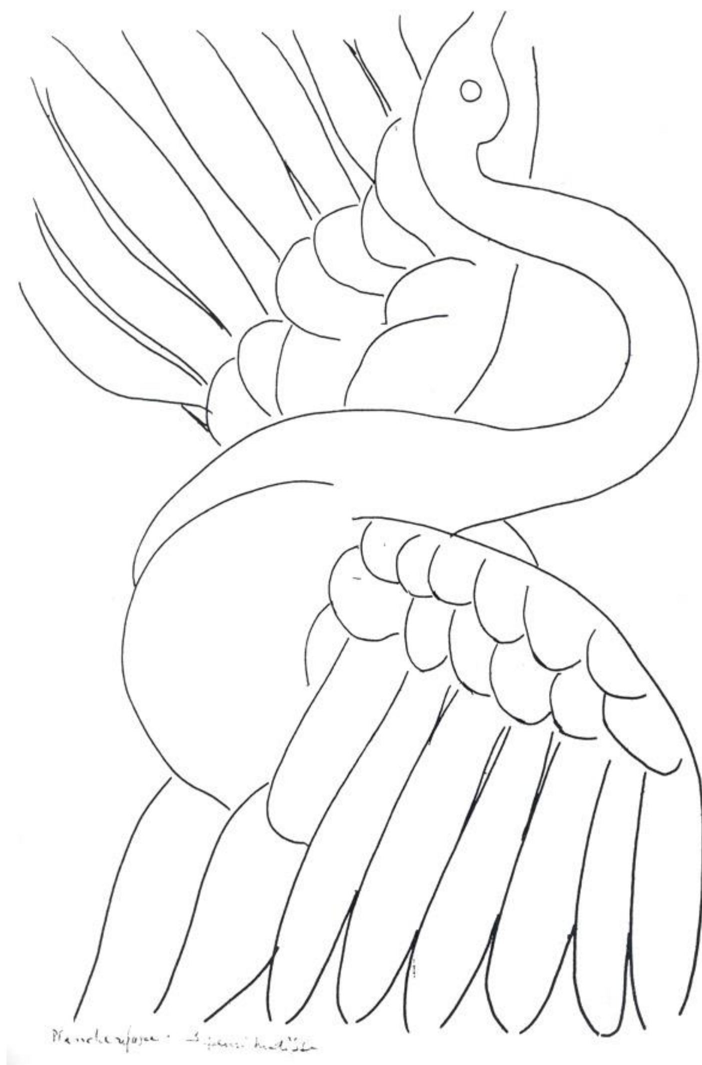
İnce bir sızı var. Altay'ın tepelerinde, o anda büyük ihtiyar boyuyordu gökleri çinkoya. Gece, gölü aşan rüzgârlar, ulaşmıştı sazlıklara. Ve donmuştu; beni yaşattığın göl. Dağların ruhu hep yanımızda dolaşmıştı. Dersou Oursala, sararmış yapraklardır geleceği tomurcuğa bırakan. Bir kaplanın pençelerinde:

'Bir şey mi arıyorsun?
Evet, bir mezarı.
Burada henüz kimsenin ölmeye vakti olmadı.'

Zamanın kuytusundan uyanırken. Yeni şekillerin yüzleri aynalara yapışmış olacak. Senin tuhaf i-nanışın gibi. Kanayarak olacak her şey. Bizi yakalayan kaderin yaşlı bakışlarında. Kaçtığımız kendimizin tersidir yalnızca. Korku ülkesinde yaşadığımız yenilgilerle birlikte. Çaresiz gözlerle baktım tanrıya. Bağışlandığını bilmeyen göl-gelerin gölgesizliğinde:

İçimdeki karmaşa Dersou Oursala...

Henri Matisse

TARİH MELEĞİ *

Buzdanım ve arzuyum. Işığım yok.
Görünenleri unuturum bir zamanda
Soluğun veya aşkın sisine sarılan
Kıyamet meteorlarını taşıyan
İmgelerim yok. Suya yansıyan başkalaşımlarım
Küçük bir kuklanın kalbiyim. Çift yüzlü.
Bir odada kayboluyorum şimdi
Yüzler ve karanlık büyüyor
Duvarların tasvirleri gibi
Ölüme kurulan saat bölüyor
Rüyalarımı tekrar tekrar.

Bal mumundanım ve büyülüyüm. Ayın altında.
Eskitilmiş bir tablonun donmuş şekilleriyle
İçimdeki insan yüzlü meleğe inanarak
Kuzey ışığı renklerini salarken, saklarken
Gölün üstündeki yansımalarım gibi
Ellerimin arasından akıyor gözyaşlarım
Yaşlı tarih meleği konsun diye ellerime.

* Walter Benjamin, Ressam Paul Klee'nin "Angelus Novus" (Yeni Melek) isimli tablosundan ilham alarak tarih meleği alegorisini geliştirmiştir.

Paul Klee

RUHTAN FISILTILAR
(Kara Sözler'den)

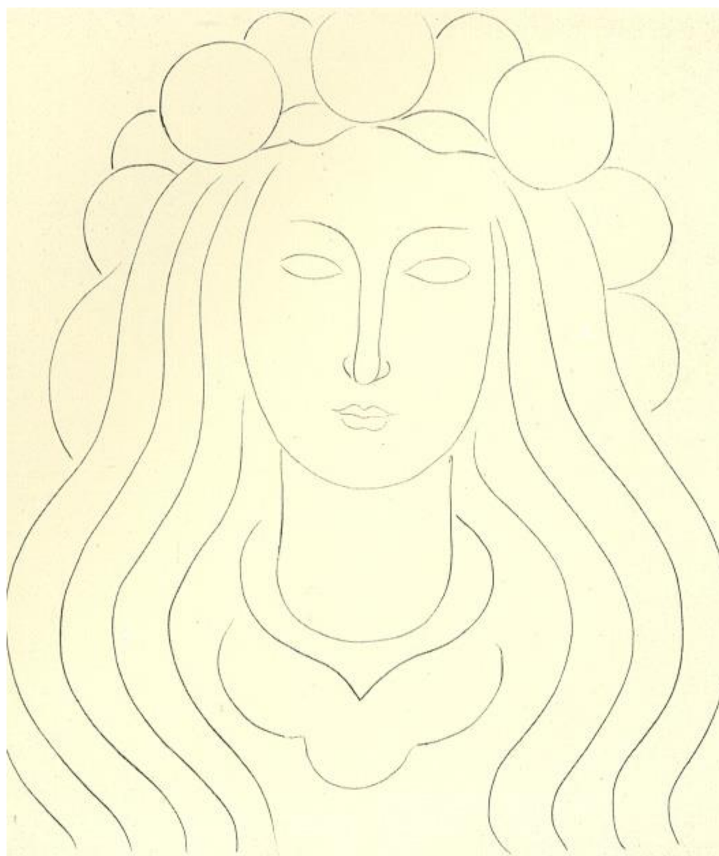
Hüzünlü yaz akşamları, göresim gelir,
Bakıp dağlara bir gül nar ıslaklığını:
Çimen yaprakları beyaz ayaklarında,
Yıkasın bırakacağım şehvetsiz bakışlarımı.

Yıllarca düşünecek, ne bir lâf edeceğim.
Anlamı olmayan anlamadığım sözlerim;
Savrulur gibi, umutsuzluğa gideceğim,
Kalbimde nihayetsiz şahidin aşkın gibi.

Yapraklar düşüyor, rüzgârın uğultusunda,
Okuduğum bir Arthur Rimbaud şiiri;
Dudakların gibi kokularım kaygılarım
Var sandığım patikalarda çiyler içinde.

Değme kalsın gözlerinin izleri gözlerimde
Yanımda toprak insanlarının susuzluğu:
Senin mutsuzluğun, imgelerin, bulutlar,
Var sandığım o hayaller akıp giden.

Henri Matisse

MUMDAN KAYIKLAR

Her zaman köle oldum,
ancak bir kurbağa ile evde
sıcak tenini buldum
kahverengi inci
Ve devlet mührü yerine,
kulakta küpe,
Elinde kılıç olan o kız, vahiyler bilmeden
O gebe - eski deniz kabuğum benim.
Haklısınız kitabın sayfasını çevirmek için
Nereye el yazısıyla yazılmış denizlerin fısıltısı?
Mürekkep geceleri insanlar ışıltılarla
Nereye sonsuz bir işaret oldu?
güzel beyaz eller
Zaferi kardan bir virgül yaptı
Bir kutu - içinde öfkem ürkek değil,
Sen ben şahsen ve diğerleri
Ve çatlar yüzyıllar - nar tanelerinden
kanımı akittığım bu sayfalarda
rüzgârın kavurduğu dudaklarda
eski vahiyler beni yaralar
yaralar beni sözlerin;

Gönül kimse, kimi sevdiyse
güzel odur.

Kalbimde..!
Mumdan kayıklar var bu gece
Kuyunun karanlıklarında bu gecede
ben bir mühreyim
Ne ki siyah gözlerinde
Bırakta rahatça öleyim...

Paul Klee

GÖKYÜZÜ AYETLERİ

Sana selam götürsün melekler,
Göğün yıldızları sönsün
Günahlarımı bağışlasın göller,
Kara gözlerin benim ışığım
Sonsuzlukta yok olayım..
Sitem et taş olayım,
Yansın yüreğim yansın gözlerim
Bir örümcek ağının alevinde
Sana selam götürsün demonlar.

Güneş söndü gece.
Ruhunu yansıtan bu manzara
ve gökyüzünden okuduğum ayetler
Gece söndü güneş.

Kara gözlerini bir kez daha göreyim,
Bırak ak bulutlar altında öleyim,
Bunlar eski bir divan'dan okuduğum
pasajlar, imajlar ve cennet.

Bilmesin bu gölün sonsuzluğu
Senden uzak bu mana susuzluğumu,
Yalnızım yine bu gece
Bak rüzgâr dinliyor matemli sesimi
İçimdeki acıyı biliyor melekler
Ne matemle esiyor bu gece rüzgâr.

Şimdi bak sabah oluyor
okuduğum en güzel ayet sensin
yine üzerime mavilikler yağıyor,
Senin o güzel ellerinden,
Ağır sarışın yüzümün sayfalarına,
sözler yetmez artık seni anlatmaya...

Henri Matisse

BITMEMİŞ RESİM

Natalia için...

Kimin hayalleri tahmin edemezsin,
Senin güzelliğin yüzünden gizlenir?
Yabancıyım ben bu gökyüzüne
Yolunu yitirmiş yıldızlar için.

Dinle rüyaların şarkısını;
Deniz esintisini taşıyan bir yağmurda,
Beyaz gelincik çiçeği tarlasında
Rüzgârların sonsuzluğudur bu resim.

Bir ışıltı çemberi var, sevgi var
Dökülen yapraklarda;
Yolunu yitirmiş yıldızlar için,
Parlak bir alevdir ruhu söndüren.

Ve bir peri kızı eşlik eder,
Büyülü balıklar ülkesinde düşlerime
İmgelerin sisine sarılan ellerle
Hayatın sıcaklığıyla dolu hatıraların gibi.

Yarım kalmış şiir tuvalimde
Senin doğum günün için
Bir güzel anı olsun isterim bu resim.

Paul Klee

DEFTER-i AŞK

demir çağından önceydi
bir kadın ölmüştü
trakyalı, sıska ve güzel değil
hayalin kapıları kapandığından
hatırlamıyorum adını şimdi.

napolyon'un mısır seferinden önceydi
1842'de yolum akka'ya düştü
mesneviler okudum tam yüzyıl
çingene düğünlerinde
bir oğlan ölmüştü
enderunlu, sıska ve beyaz tenli.

bilişim çağından sonraydı
yine o kadını gördüm
vize'de mezar soyguncuları
tarafından uyandırılmış bedeniyle
cam bir tabuta koyulmuş
doğa tüm kadınlar kadar mutlu
bizim aşklarımız insanlar.

Pablo Picasso

HUBAN SULTAN

Çaresiz ruhumuzun renkleri
leylak, yasemin ve bu kahverengi
gecenin sessizliği içinde ölüyor
kuruyan bir gülün yapraklarında
kalbim yine sana dönüyor.

İsteğim sensin aşkını dilerim

Ben hüznü olan bir kelebeğim
ama yine de hatıralarım
kiliseye gittiğimde, domuzları sevdiğimde
ve şarap içtiğimde bir metafor gibi
kimi hatıraların izini taşıyan gözlerini.

İsteğim sensin aşkını dilerim.

Ey melek yüzlü kız,
içimde bir cennet taşıyorum.
Bir masaldır anlatılır bu,
zamanın dehrinde bir şeyh varmış,
rüyasında bıkmadan usanmadan patlara tapan
kaf dağının arkasında hubanı arayan
eski bir masaldır anlatılır bu.

İsteğim sensin aşkını dilerim

Sana ilk kelimemdir adım,
yine sana sığınacağım Sultan
yine sana tapacağım Sultan
ve sarılacağım sana yine ölüm;
Hu Ekber dağlarında Huban Sultanım

İsteğim sensin aşkını dilerim...

Henri Matisse

SAYAN'DA GÜN BATIMI

Sayan burada kalbimdedir
Ve şiddetli rüzgârlar için
bazı kurganlardan yükseliyor ince flütün sesi,
sonra ikinci bir cenneti özlüyor gözlerim,
burada evet burada çarpıyor kalbim
Ve nihayetsiz acılar için
siyah taş babaların eşiğinde,
uyukluyorum gün batımından şafağa,
ruhlardan bir halka kuruyorum kendime
Ve ellerimi göğe kaldırarak dua ediyorum
bu mavi ışıkta hayallerim,
sizin gözleriniz oluyor böylece,
göllerin eski oğulları gibi

Karanlık bir çığlık Sadece siyah bir karga.

Gerçekten çok siyah bir gece
yahut gündüz yok düşlerimde,
dondurulmuş peri kuşları,
sizin yeni gözleriniz oluyor bu gece.

Sayan neredeydir kalbim nerede?
yabani geyik sürüleri,
karıncalar, kelebekler, büyülü balıklar
beyaz bulutlar altında
mat ve yorgun görünüyor.
Akşam şarkı söyleyerek geliyor.
dilin bilgisi olmayan sözcükler
ve resimdeki boşluğa karışan sözcükler
Sayan'da gün batımı;

Karanlık bir çığlık Sadece siyah bir karga.

Son söz yağmur gibi gözlerimde, Allah bes
Baki heves.

Mark Rothkoe

BİR GECE YÜRÜYÜŞÜ

Ben sahranın kızgın kumlarını
bir gece yürüyüşünde geçtim,
başım üzüntüden düştü kollarıma
anlımdaki çiğ damlası gibi
gül bahçeleri yolumu kapatır.

Ruhum yok bu gölün içinde
önce kedi, sonra kertenkele
ve benim sevgili köpeğim gölgem
bir yılana sarılır gibi sarıldım
bu hayata, beni nolur sen bağla.

Ve benim gönlümdeki bahçeye
geldiğinizde bir Hafız şiiri okuyan
bir gece yürüyüşünde geçtim,
kalbimdeki gölü Rimboud'un sırtında,
benim bu hayatıma nolur sen ağla.

Kurumuş ot parçaları Arap saçında
binbirinci kez Şehrazat kollarımda
anlımdaki çiğ damlası gibi ruhumdan
başka kelimelerim yok üzücü oysa.

Gölün ortasında bir ağaç çıplak duruyor
ama kahverengi bir yaprak var dallarında
yazdığım bu en üzücü şiir değil,
bir gece yürüyüşünde geçtim
diyarında sevgilinin kollarında
bıraktığım hayatı başından sonuna.

Henri Matisse

JOSEPH CONRAD İÇİN...

Kendini aldatma gücüne hayranım
ey usta talihim yok benim, sonsuz
ve sadece karanlık ve sis duvarları
Narcissus'un incisi bir gölde bir gölge.

Doğu takımadalarında Karain,
orada yüzler de vardı bir anarşist,
ruhun karanlık yüreğindeki sır
gibi hayatım ince bükülmüş bir dal.

Gençken esti baharatlı rüzgârlar,
kaybettiğim beyaz incisi hatıraların
ben o zaman mavi okyanuslarda
siyah gözlerle taşıdım yalnızlığı.

Milliyetçi tragedyalar hatıraların,
ki sana post-kolonyal imgeleriyle,
kırmızı topraktan Afrikalı güzellerin
okuduğu 'Karanlığın Yüreği' için
ayrılırken limanda bıraktım yalnızlığı.

Paul Klee

KARANLIK KAPI

Ortasında oda karanlığın ortasında,
ben yüzümü kurtarmak için uzandım
geçmişten geleceğe bir kapı eşiğinde
tüm demonlarımı kalplerinde bıraktım.

Ayın yüzeyinde dört kafadar, bana
bir darbe vurdu yığıldım kaldım
bak gövdemde bir alem gizliyorum
yekpare dantel örtü kalktığında,
Méliès'in sessiz filmlerini kapattım.

Otomat bir kuklam vardı, ama kalbi
olan parmaklarımı bir yay ile sardım,
yani insanların ve şeylerin eşleşmediği
bir dünyada yaşıyoruz niteliksizce
niteliksiz bir adam olarak ortasında.

Elif Lam Mim, belli kapıların hurafatıyla
tüm sessiz filmleri kapatın, daha
önce eşleştirilmek için kullanılır diye
tüm denizleri balıklara bıraktım.

Ortasında oda karanlığın ortasında,
ta Hindistan'da bir köleye uzandım
ben hüznümü kutlamak için bir su
sunarım acısıyla İskender'e bir acı su.

Henri Matisse

KIRIK KALPLER VE ŞARAP

Bedenim ve ruhum
kendi savaşını bitirebilir
ve yalnızca aşk kazanır o zaman,
bak bu şiirimi söylüyorum sana
dinle sessizce beni..

'Bugün çok içtim ve sarhoşum
ne olur kızma bana anneciğim',
ben bir kızı sevdim;
böylesine mavi bir gecede
öylesine yıldızlı bir gecede

Bedeni ve ruhu birleştirebilen
mutlu olur sonsuza dek,
oysa kırık kalpler ve şarap
hiç ama hiç iyileşmeyecek
'zamanın tozu', bir yara gibi.

Bugün çok içtim ve sarhoşum
artık uzun uzun susacağım,
sözler söylemeyeceğim sana,
böylesine mavi bir gecede
yosundan saçlarında, 'zamanın tozu'.

Vincent Van Gogh

Ne olur kızma bana anneciğim,
ben kalbi olmayan birine aşığım.
bedenim ve ruhum bu savaşı
kazanamayacak bir kaybeden
olarak yaşayacağım kıtalarda
ağaran saçlarımda, 'zamanın tozu'.

Angelopoulos'un melekleri
bir masal yalnızca, yıpranmış
yüzlerde yakaladığım hüzün,
benim en çok sevdiğim kelime
hüznün melekleri var gözlerinde.

'Sonsuzluk ve birgün', paslı
manzaralarda geçtim Sibirya'yı
kırlarında yolculuk... Sis...
pusula... ağaç... ve yine paslı
Sonsuzlukta 'Ulysses'in bakışları'.

Kazanmayacak bir kaybeden
ve 'zarla da dönmeyecek şans'
ağaran saçlarımda 'zamanın tozu',
hüznüm var gözlerinde meleklerin.

Henri Matisse

YÜREĞİNİN SESİ

Hayao Miyazaki için...

Panda Kopanda bir zamanlar
bütün kalbimin aktığı, yoluna
büyülü bir şölendi ya da karnaval
bütün ruhların aktığı, yüzlere
sarhoş bir palyaço, benim sevgilim.

Bu rüzgârlı vadide yüreğinin sesini dinle.

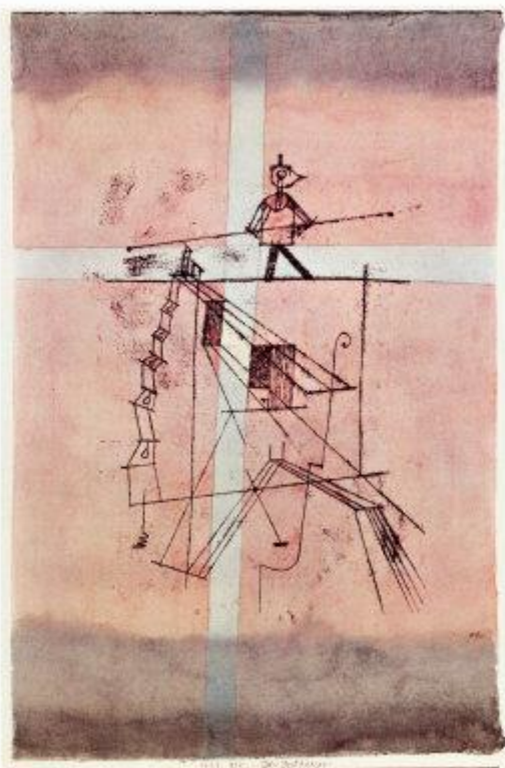
Cagliostronun Şatosunda bir akşam
dizime oturttum güneşi, okşayarak
komşum Totoro'nun pirinçlerini büyüttüm
bir zamanlar mavi kanatlarım altında.

Bu rüzgârlı vadide yüreğinin sesini dinle.

Açılsın gökteki kalemin kapıları,
Prenses Mononoke, söylesin şarkısını;
yürüyen bir şato gibi dört mevsimde bir
ruhların kaçışı değilse bu mahşer;
defterimden silin bu yaprakları.

Dinle bu vadide yüreğinin sesini
Yüreğinin sesini dinle...

Paul Klee

DOĞU RÜZGÂRI

Prens Semerkand bir vahşi çiçeğe
ben deyip içindeki yoksulluğu verdi,
suretinden tanımak için yüzünü
aynadan kitaba gözleriyle çiziverdi.

Buhara'nın buhardan devleri var,
ve aşığın güneşten kalbinde yar
mücevher gözlerinden yansıyan
doğu rüzgârlarının taşıdığı bir şiir.

Yedi vadili en yaşlı Kasr-ı Arifan
dervişler için neyse bir inci mercan,
parıldayan gözlerinden yansıyan
ıstırap rüzgârlarının taşıdığı bir şiir
nakşından nakşi bir başka güzel.

Henri Matisse

ISFAHAN

Çölde
Safavi bir Siose Pol*
Gerdanlık taktığını gördüm
çıplak bir yaratığın ağladığını
gördüm kilden kalbiyle

Nakş-ı cihān meydanı
büyük Isfahan pazarında
yeşil gözleriyle bir ceylanın
susuzluktan ağladığını gördüm.

Isfahan'ın
Haşt Beheşet Sarayı'nda
cennetten bir nar bahçesinde
kendimin ağladığını gördüm
çünkü bu benim kalbim.

Bedensiz
güzellerin yıkandığı
yeşil Zayende Nehri'nde
imdi kanlı göz yaşım akar.

* Gözlü Köprü

Paul Klee

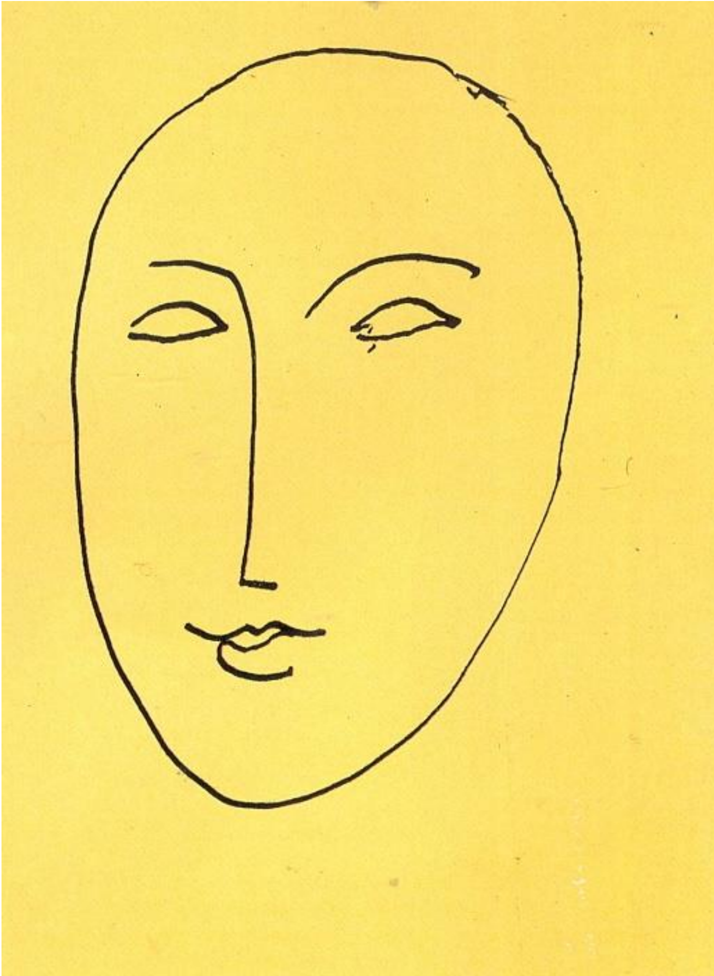
ESEN RÜZGĀRLAR

Okyanusun atlas kıyılarında
güneşi öpen çocuklar gördüm;
Roethke'den dinlediğim sözlerle
bir yaprak gibi düşmeyeceğim.

Şarkısını bir küskün periden
dinlediğim sahibinin sesi gibi
süren etkisiyle soğuk zamanın,
Adonis'ten bildiğim sözleri
kuru yapraklara söyleyeceğim.

Issız tepelerde esen rüzgārda,
bulutları öpen çocuklar gördüm;
geçen etkisiyle eski duyguların
yerine değirmen misali uğultulu
Bronte'den sevdiğim sözleri
esen rüzgārlara söyleyeceğim.

Henri Matisse

KÜL KEDİSİ

Bir Çin masalıdır aşkım
doğuda halhal giyen kim,
prensesim söyle ben kimim
kül gözlerim Cendrillon.

Bir su masalıdır aşkım
batıda candan isterim,
ayakkabıların candan
sevdiğim benim kediciğim
söyle nedir istediğin.

Bir peri masalıdır aşkım
balkabağında gezen kim,
Perrault'un şapkasından
benim çıkan kediciğim.

Ben unutulmuş diyarların
ormanların kuytu köşesinde
nergis gibi solan bir çiçeğim,
Goble'nin resimlerinden
en sevdiğim masumiyetim.

Paul Klee

SEVGİLİM SİBİRYA

Tekrar beni sevdiğini söyle
Baykal'ın kıyısındaki keşişlere,
eğer dilersen bırak öleyim
öleyim ki kötü iyi ne bileyim.

Durmadan akan aşkın Yenisey'e
bilirsin uzun bir zaman önce
eğer istersen izlerini silebilirdim
hatıraların, tüm bildiğim yaşam.

Karagas, ve soğuk kızıl Abakan
taşlardan okudum Numi Turum;
kutsal metinlerden öğrendim
kapı geniş olduğu gibi sonsuz.

Benim yanımda bir melek var
ölümsüz bir yanıyla hayat olan
sonsuzluk Pen'in Labirenti'nde
kardan balığın açık ağzı çekirge.

Sibirya bozkırlarında yüzlerce
yıl yürüdüm, acısıyla uyumak ve
Dostoyevski'nin gözlerinden akan
iki damla yaş için ben seni sevdim.

Benim üzgün sevgilim Sibirya
ki senin güneşe küskün yüzün
terk ettiğin çocuklarına soğuk
ta kalmayacak sevgimden benim.

Henri Matisse

VARAKA VE GÜLŞAH

Yaprağa yazılı taşbaskı kâğıt,
Meddâh Yûsuf'un dilinden lâl
bir kırmızı âşk güllerinin şahı
masaldan kadın yanıyor ellerimde.

Ey gaflette bulunan köşk,
'obam boştur ve bizler kalemin
deri üzerine çizdiği şeylere
benzeriz' tasvirleri kaybolan
yüzlerden bir âşk hikâyesine.

Yazacağım son mesnevi bu
olmayacak bir kandilin tükenen
ışığında bir varaka Gülşah'ın
benzersiz bakışlarını saklayan
derin derdim bir âşk hikâyesine.

Şam semalarında gördüğüm
yıldızları tek varaka bağlayan
karamiler ıssız çölün tükenen
bakışlarını kumlarda saklayan
keskinliğiyle benzer bir hançere.

Duası kabul edilen kutlu kişi
ruhunu teslim ettiğinde de iyi
Duası kabul edilen iki âşık kişi
ricasıyla tekrar Peygamberin
mezara konduğundan beri diri.

Paul Klee

SANEM
(Nazan Bekiroğlu için)

Aysız karanlık bir gecede
sönmüş yıldızları seyrettim,
sonra uykularımda baktım
güzel yüzüne Züleyha'nın.

Potifar'ın eşinin su perisi
olduğunu Yusuf'tan işittim,
hüzünlü ayrılık hikâyesini
Nil'in kıyısında bir balıktan
rüyamda meleklerle dinledim.

Ay yüzlü en güzel esnam,
yansımasıdır tanrının insan,
'ses verdi içinden' taş sanem
'senin sesini işittim ey kulam'
kalbinde kırılan eski putundan.

Henri Matisse

KIRLANGIÇ BALIĞI

Triglia lucerna gibi yakalandığımda
deniz bir damla yaş olurdu gözümde,
ihtiyar balıkçıdan dinlediğim şarkıda
Karadeniz Calypso dişiliğiyle, senede
bir hep genç oğlan istermiş kollarında.

Eski Salmydessos'un sonsuzluğunda,
çıktığım deniz gezisi mühürlü bir gemi
içinde dinledim Sirenler'den kurtulan
ihtiraslar peşindeki gemici hikayelerini.

Şu kırlangıç balığı gibi ağladığımda
siyah gözlerimden akan denizler kara,
kaplayacak tüm hayal alemi kıyılarını,
biçimi, görmediğin hiç olan hayatımda.

Paul Klee

DAVETNAME

Özlemimi dudaklar seslendirdi,
sözlerimi bakışlar seslendirdi.
ve insanlar öldüğünde, şarkılar
güçsüz atlar öldüğünde nefes
güneşler söndüğünde ışık çıkardı.

Gökyüzünde sarfe adında bir
diyarın ötesinde kalbim yanar.
Urumhamatahayil beni bilirdi,
Firdevsî aşkımı rüyamda dinlerdi,
ay söndüğünde karanlık çıkardı.

Ne melekler ne de şeytanlar,
bir daha görmeyecek yüzümü
ismimi yazdığın kağıt yanarken;
karanlık bir kuyuya bıraktığın
külde eriyen bir sabunum şimdi.

Henri Matisse

YEDİ UYURLAR

Bilinmeyen yolculuk gelen bahar,
gök mavisi perilerin bu gününde
ve sessizce kirpiklerin arasında
mağaranın içinde bir ilahi duydum.

Uyudum uyandım binlerce yıllık
sarayında Dakyanus'un, buldum
kendimi gümüşten heykeller ve
sessizce dudakların arasında ki
'unuttuğun zaman Rabbini an.'

Ashab-ı Kehf'le perdeleri açtım
ancak kelimeler sessizlik içinde
yakındır Yemliha, Mekselina ve
gece bulutları Mislina ile Mernuş
sessiz karanlık kadar Debernuş.

Nurani dağların sihirbazı Debernuş
gölgeler ıssız vadilerinde Sazenuş
evliya Kefeştetayyuş bir çobanmış.
Onlara sonradan katıldım Kıtmirim
bilinmeyen yolculuk gelen zaman..

Paul Klee

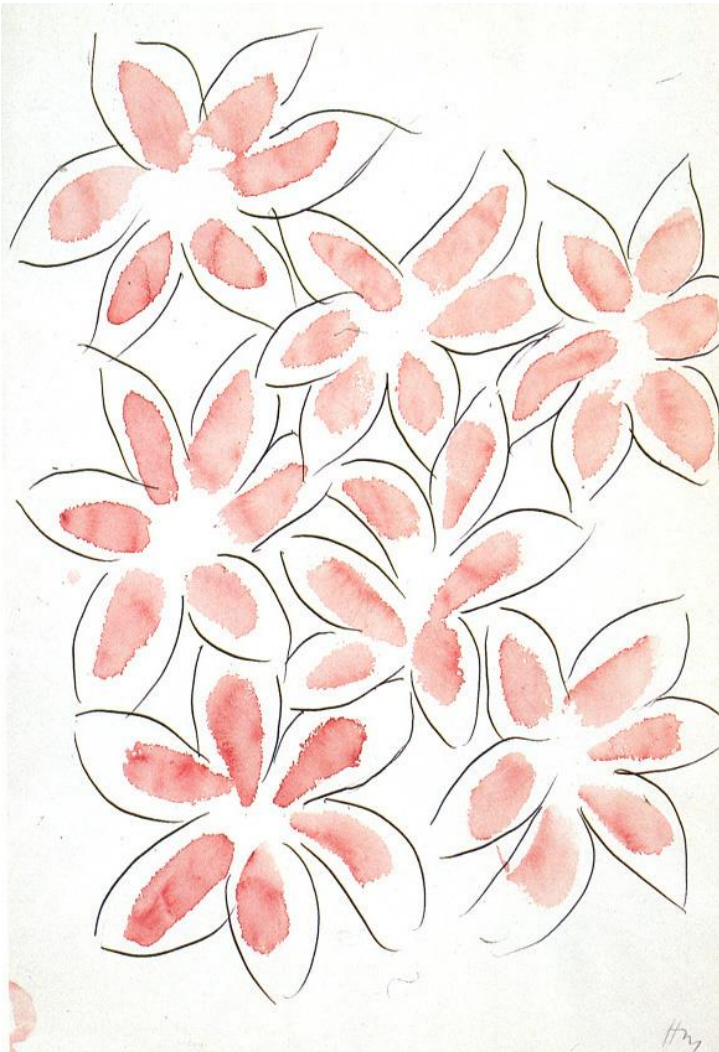
KUM SAATİ

Merkür, kalbimde bir aşka merdiven
sonbahar yaprakları düştüğünde,
küçük kız biliyorsun geçecek küskünlüğün
Neptün ile Satürn daha başka gördüğüm
yalnız yıldızlar gecenin derinliklerinde;
Venüs, ellerinde bir başka güzel ve daha
güzel gece yıldızların derinliklerinde.

İnsanların alışılmadıklarını mı arıyorsun?
Benim kalbimin kumdan atışlarında,
Uranüs, yaşlı cennette bir köşk olsun
üzgün, kasvetli ve biraz da alışılmadık
benim huş ağacı ellerim dudaklarında
cehennemden bir yer olsun Dünya.

Kırmızı güvercin çalılığın içine uçtu ve
bu altından kızıl tozlar bir kum saati oldu
hayat yaşayan tefekkür, kudretli göklerde;
karanlık öldürür insanı diriltir karanlık.
Kaç ey çoban saçlarımdan yıldızlara,
ve bir zincir üzerinde küçücük ayı
Saç ey çoban saçlarından yıldızlara!

Henri Matisse

BİR AVUÇ YASEMİN

Kalbim ve aklım paslı rüyalarla
artık sonsuza kadar ölü bir sahne,
ve gümüş kaplanmış aynı camlar
kitabın içinde ya da dışında ayna.

Yalnız adam ve kadın yalnızca
dik bir gök yüzüyle karşı karşıya
yani tutkulu görünümüyle kanımca
diğer tüm insanlardan farklı
bedensiz bir güzel sevmişim meğer.

Şatom bu yağmurdan bulanıklık
zemin üzerinde derin bir aydınlık
cemalin sözünle koysalar adı şermin
yaşlı gözümde hep o eski ayrılık
kırık kalbimde bir avuç yasemin.

Paul Klee

RUHUMUN BÖCEĞİ

En acınası hallerimde en çok
sana ihtiyaç duyuyorum ki
biliyorum yalnız olduğumu;
ve anlıyorum mutsuzluğumu.

Aşık insanlar, dökülen yapraklar;
gibidir, gibi midir? Aslında
uzun bakışlarda, uzun iç geçiriyorum
bir barbar şair var sevmiyorum
yetiştirme entelektüelleri de
onların gözlerinde posalar var
onların sözlerinde zehir var
Onlar karanlıkta kayboldu...
Ve karanlıkta diye fısıldadım.

Hayat bir rüya, rüya bir deniz
ve anlıyorum umutsuzluğumu
biliyorum yalnız olduğumu. Bil!
yeryüzüne en siyah atkıdır gece
hayat bir rüya, - rüya da gerçekte bir
oyuncak tutkusu gibi seni karşılamak
için kıracağım tanrıların kelimeleriyle
şekillendirilmiş boyunları Ey Aşık!

Ben sessiz değilim diye savaşan zaman
sessizce ağaran saçıma indiği zaman;
aydınlığa uçtu ruhumun böceği.
bakın şimdi size ne diyeceğim:
uç böceğim uç, annem Atta'ya gitti.
biliyorum pişman olduğumu
ruhumun ince köşelerinde olduğunu
biliyorum pişman olduğunu,
uç böceğim uç, böcüler Kafka'ya gitti;
karanlığa uçtu ruhumun böceği.

Henri Matisse

MODERN ÇAĞIN AĞITLARI

Birçok nehir çaresiz gözleri bilir
Münzevi haliyle Salinger okuyan
"Çavdar tarlasında çocuklar..."
işitmeyecek melodileriyle sesleri
Ve sevgiyle hayata dair kayıp
birçok insan işitmeyecek sesimi.

İnsanların terk ettiği şehirlerde;
yankılanırken Modern Çağın Ağıtları
işte sayfalarımda aşk alevleri
ham rüzgârlarda savrulur aşk külleri,
işte beyaz elbiseleriyle matemin sesi!

Bu akşam bu yüzden siyah
şair ve soluk kütüphaneciler de
köprü üzerinde biraz yorgun,
biliyorum; biliyorum akşam çok siyah
saçların ve mehtap gözlerin de!

Ve kader bir bekçi gibi bahçelerde
gezerken, yalnızlığı tekrar yaşıyorum;
'sevgiyle ve sefaletle...'
Modern Çağın Ağıtları yankılanırken
hiç kimse işitmeyecek sesimi.

Paul Klee

PAMUK TARLASI

Edirne fütürist bir kent olsaydı
tozlu güneşin kızıl kokusu gibi
yalnız bir gökkuşağı gökyüzünde
süzülmek isterdim boşluğa.

Sadece Olga bir menekşe olsaydı
benim anılarımdan gün silerek,
yanlız bir deneyimdi başlangıçta
katılmak isterdim sonsuzluğa.

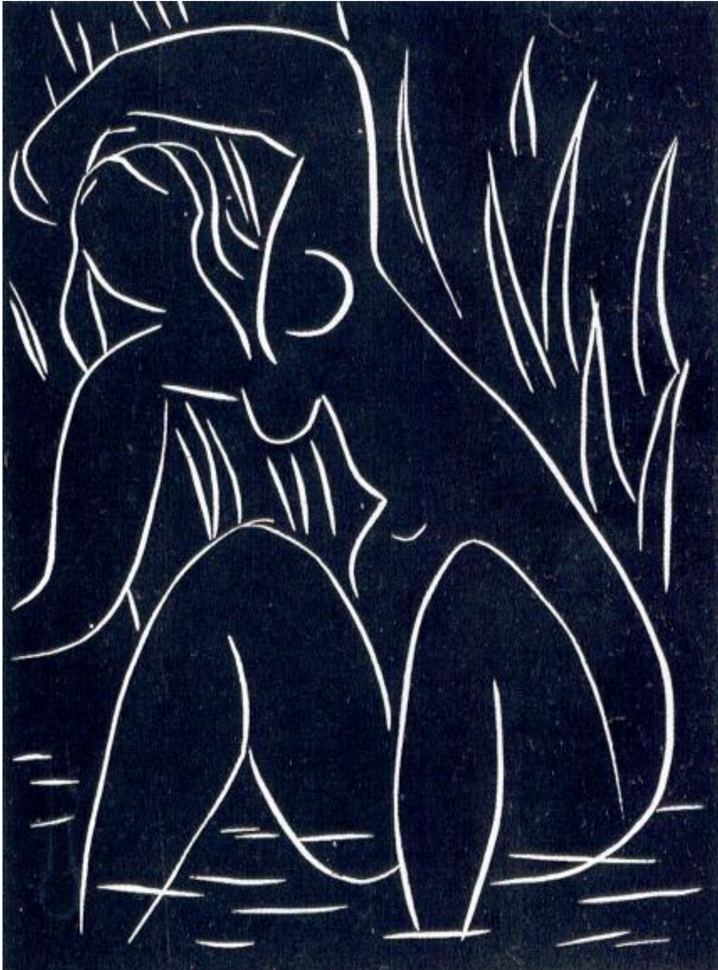
Ve derdim solan bir gül olsaydı
dünyanın sonunda billursu yıllar,
kâside okuyan bir yabancı seslé
dualar fısıldayacağım ölülere.

Eğer üzüm tanrılarının kızı olsaydı
benim azatlı köyümde içeceğim
rayihalı hardaliye şarabından
içtikçe kaptırmayacaktım gönlümü
tarlada pamuk toplayan ablalara.

Bulutlar ile savaştığım kırlarda
çektiğim enfiyenin etkisiyle
su kabağından içeceğim su
söndürmeyecek hiç yangınımı.

Gidilecek yeni bir dünya olsaydı
Rabelais çıkardı neşeyle ortaya,
Alcofribaz Nasier dudaklarımda
seni ve geceleri yazıyordum.

Henri Matisse

ADSIZ ŞİİR

Döndüm yine bu kurak çöle
asla vazgeçemediğim bir şile
hayat sen bilmesen de güzel
leyla olup gelmesen de güzel
eğer sitem diyeceksen, dinle
küçük güneşim ölen benimle
boşlukta yıldızlar da benimle
yaralandığım koku sinmiş kile
düştüm, rüyalarım olmasa bile
yaraladın kalbimi en az bir kere
beyaz ellerinde belki de aşkın
bir alem var belki de içinde
göğsün de dinlediğim kalbin
bu acınası halimle ben kimim
ve söyle kimse seni sevmesin
kainatta bir tek ben seveyim.

Paul Klee

KARNAVAL

Sihirle ölüyor rüyalar Afganistan'da
bir sihirbaz çırağı çiziyor,
gri tepeler ve halsiz akarsuları
boyayarak cennetin sularında.

Dolaştığım bahçelerin gülleri
sararmış yaprakları çimenlerin.
Yangın: kirazların kar ile yıkanması
gibi sanki uzun zaman önce bu
karnaval düşlerimle geldi geri.

Nuristaniler içinde gördüm bir güzel
esen rüzgârların taşıdığı rayihayla
kalplerimizi tekrar yaktı bu aşk
ve kulluk ettiğim zamanlardı / da
düştü içime öyle kapanmaz bir yara.

Sihirle dönüyor dünyalar arafta;
Dante, cehenneme giriyor uğruna
güzel Beatrice uğruna boşuna,
benim mütevazi dualarıma katılarak
uzun süredir kayıp anılar karnavalıma
katılarak kapıldığım bu sevgi boşuna.

Cennetin yansıması uzak, soluk
açtığın yara kapanmayacak asla
ruhuma, kalbime bıraktığın izleri;
silinmeyecek bir daha asla gölgeler
mavi nilüferli yeşil havuzlardan.

Korku ve sözcüklerin ötesinde
vardı, kederli kara gözlerinde
hep sessiz bir kuru gülümseme
Cennetin yansıması uzak, soluk
sessiz bir buğulu gülümsemende
daha kaybolmayacak hüznün izleri.

Henri Matisse

SESSİZ ÖLÜM*

Mersin ağacına bağlı gövdesinde
benim için ağlayan Adonis öldü.
Yas tutan kayıp cennetin meleğiyle
senin için ışık dediler sonsuzluğa.

Ve melankolik annem papatyaların
ruhunda yumuşak tutkun bir nefes
taşır iken sabırla uyku gibi sessizce
beslenir bizim umutsuzluk günlerimiz.

Donuk yoğun dünyada hiç arama
ışık rüzgârlarıyla fırtınalı havada
karanlıkta ölmekte olan bir lamba.
Kendin olmak ve kendin olmak için
solmuş hercai menekşeleri atmalısın.

Gün şafak olmadan ölüme toplanır
yüzleriyle tekrar ölümsüz yıldızlar
ruhunda umut bir aşk maskeli sihir
bükülen zaman yaygaracı kuzgunlar.

* Odamda gördüğüm; ölen bir kelebeğin
son çırpınışlarından sonra yazılmıştır.

Paul Klee

SİYAM BALIĞI
(Rumble Fish'in yönetmenine...)

Bir anka kuşu küllerinden doğuyor
Yeni bir yaşam için
Siyah olarak her zamanki gibi çok aç
Tatlı yalanlar; hiçbir vicdani küçümseme olmadan

Eğer anne kuzgun ağlarsa
Eğer gözyaşı varsa ve kimsesiz,
Aşkını sunacak sessiz bir nehir gibi
Sabaha kadar gülüşün çirkin olacak
Bizim için zaman yeni bir yaşam
Toprağa gömülü olduğunda bedenim,
Bizim için söylüyor bir şarkı
Kolları acı içinde kıvrılarak,
Ey toprak bize üzülme sen
Kendimiz yorgun ve hasta olsakta
Bu kuru nehrin yağmuru oluruz biz.

Bir akvaryum var düşlerimde
çocukken öldüğüm kırmızı balıklar
ülkesinde bir film var düşlerimde
Durmadan tekrar ediyor imgelerini
Düşlerimde, yassı bir deniz kabuğunun
Fısıltısını taşıyor rüzgar,
Bir anka kuşu küllerinde ölüyor
esrar içen bir kadında ölüyor
Tatlı bir yalan bu yaşadığımız hayat.
Kurumuş damarlarımdaki kan
Yaşlı yüzümün kıvrımlarında
Tükenirken tükeniyor zaman.

Henri Matisse

MUTSUZLUĞUN RESMİ

Çok yalnız yaşadım
daha önce de böyle oldu
kalbim üzüntüden işitmiyor sesleri
hala kararan bahçelerde geziyorum
yağmur yağıyordu durdu
sessizlik içime işliyor.

Parıltı kalmadı gözlerimde
ne o çok sevdiğim anlamsız bakış
ne de sevdiğim beyaz yüzün
Klinskaya okulunda dans ederken;
bıraktım seni boş odalarda
kapıları boşluğa açılan odalarda
ya da trans-sibir demiryolunda
felekten an çalan aşıkların kollarında
Hayattan öğrendiğim değildi bu
biliyorsun hep senle yaşadım
Türkistan'ın pamuk tarlalarında
yeniden başladı yağmur
sesi içime işliyor.

Paul Klee

KULLANILMAMIŞ BİR İSİM

Ekberiliğin büyük üstadı için...

İki ismi olan bir kelebek düşün
rüzgarda savrulan kül ve duman
ayçiçeği tarlalarına ışık vuran
ve tahta korkularla içimi yakan.

İnsan tanrısından anılar çalan
köpeğin ayaklarında ise hüzün
kalbimdir kuruyan susuzluktan
ve ateşle eriyen manası isimlerin.

Hep uzun bir yokuluğum olsun
isterdim kendi çocukluğumdan
hayallerim örülsün bulutlardan
ıssız yoklukla ruhumu savuran.

Sisim dağlardan göllere yayılan
is kuşlarıdır hayallerimi taşıyan
cisimlerden geçiyorum isimlerden
önce ölünce bir kelebek, bir ismin.

Gölgem kıyılarında okyanusun
karıştığı sonsuzluk kokusu yosun
ile gülün şarabı umutsuzluğun
bildiğini unutturdu tümü isimlerin.

Kelimelerin kalbinde seveceğin
bir küçük ıhlamur ağacı düşün
suretlerden şekiller çekilmeden
bağlandıkça ıstırapları göreceğin.

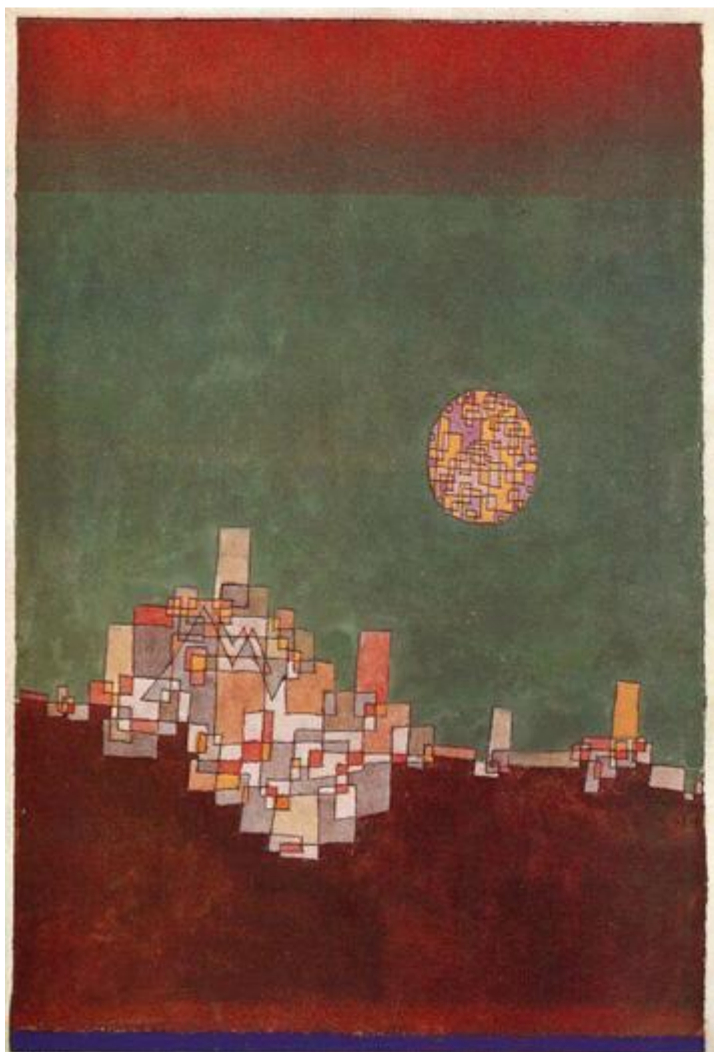
Henri Matisse

BUĞU

Puşkin yazdığında daha sevdim
tatar atalarımdan dinlediğim
sonbahar rüzgârlarının şarkısını
ve mahzun gözyaşı çeşmesi için
yine sisler içindeydi Bahçesaray.
Artık hayalleri buğulu görmekte
resim yapmakta ya da gezmekteyim
imgeler koparmaktayım ağaçlardan
fırtınalı ormanların yakınlarında
bir çocuk ormanda, vahşi ormanda
gölgelerde oynayan sakin sincaplarla
efsaneler söyleyen farklı yaratıklara
adadığım hayat şu an için rüya idi
sonsuz ışık saçlarında gezen peri
Karadeniz dalgalarıyla kaplı bu şiir
sönmüş karanlığın buğusu olsun.

Paul Klee

LIMNI'DE BIR MELAMI

Gözlerim ve derindeki gözyaşları
yağmur gökten düşlerime düşer.
Kalbimdeki okyanus tüm umudu
sudan tatlı bir melek, anıları siler.

Esir ruhum ve bilinmez hatıraları
eski hayat, kırık kanatlı bir kuştur.
Bulduğum adada Niyazi Mısri ve
yalnızca esintisiyle bulutlar dolaşır.

Bırakmıştı omuzlarındaki şalını
kaçmak için göllerdeki gölgeler.
Sınırsız, çıplak ve batık sazlıklara
hüznü saklı parçalanmış bir sima.

Çocukken aşktan hep elim yanardı,
bana senden başka herşey masivaydı.
Melekler güzel yüzüne dokunurken
sisli alemler unutulmuş bir bahardı.

Renk değiştiren gökyüzü altında
gözlerinde uykuda doğar imgelerim.
Ayna gibi kalpleri olanlar için de
sahil, kum üzerinde ayak izlerim.

Masumiyet ve sayısız aşkın gizleri
güneşler yıldızlar altında sözlerim
yüzünde tatlı bir çiçek gibi yeşeren
kelimeler ile yaralandığımı bilirim.

Solgun görüyorum artık gökyüzünü
yazık ki söylemiyorum artık bir şarkı.
Kaybettim, hissedemiyorum yüzünü
şefkatli hayaller ile içindeki şekilleri.

Henri Matisse

YALNIZ BIR ADAMIN DÜŞÜ

iyileşmeyecek hiç benim yaralarım
ve dinmeyecek benim gözyaşlarım.
Bu mermer evin iç kısımlarında ki
cennette hasretinden üşüyen benim,
ben kimim ki geçmişi geri isterim!

Parıltısını ruhumda taşıdığım rüya,
gölgemle geçer taş evlerin içinden.
Gökyüzünde saklı duran bir duman
gördüğün zaman, ufukları kuşatan;
rüyalarımdan geçer dünya ruhuma.

Ellerin unutsa ve eğer kaybolsa ışığın
soluk, acı veren sesimdir yankılanan.
Bu mermer evin kalbinde bir boşluğun
kasvetli köşelerinde yürümek isterdim.
Tonları olmayan renksiz gölgeleri
kökleriyle kavrayan yaşlı bir ağacı
gözlerim kapalı olsa da görmek için
senden uzak bu soğuk evin köşelerine
yalnız adamın düşlerini gömeceğim.

Vasiliy Kandinskiy

SAYDAM YAŞAMLAR İÇİN
BİR EPİLOG

Nilgün Marmaraya...

Gece hafifçe üzerine inerken
bütün dünya sadece gözlerinden
düşlerden ve hayallerden örülmüş
ertelenmiş bir rüya gibi geçiyor.

Hepimiz dramatik bir oyunun
hırpalanmış epik parçalarıyız.
Yansımasını kuyuda seyrettiğimiz
yıldızlarla dolu bir gökyüzünde.

İpek kanatları içinde kelebeklerin
hayalleri olmayan bir uyku gibi
Sonsuzun çığlığını yakalamak için
yakınan kalbimin melodilerini dinle.

Karanlık bir yüzey var derinlerinde
sendelerken ruhumun kırıldığı aynada
Soluk bir yansıması olsun geleceğin
okuduğum kırmızı kahverengi defter.

Henri Matisse

AŞK VE MASUMİYET ÜZERİNE

'Kalbi kasvetle dolmuş olanlara...'

Sözlerinle mühürlenmişti kalbim
buzlar kaplı bir cennetteyim şimdi
soğuk ülke benim soğuk düşlerim
içimdeki melekler ne kadar farklı.

Kiminin kaybettiğini buldum ben
tablolardaki sonsuzluk ve günlerim
içimdeki susuzluk ne kadar farklı
ah fırtınalara savurduğum günlerim.

Tekrarlanmayacak yazdığım sözler
sisten okyanusları kaplayan şu zehir
ve ıssız bir soğuk ülke içimde şimdi
dağlar buz, kalbim buzdan bir nehir.

Karanlıkta var güneşi yutan gölgeler
karanlık ki yalnızca siyah bir güzellik.
incitmeyecek kimseyi içtiğim bu zehir
petrol gibi üzerimi kaplayan bu karanlık.

Vasiliy Kandinskiy

Gözlerim var sadece acıdan oyulmuş
aslını görmüyordum artık eskisi gibi
somut kelimelerin soyut özelliklerini
aslında bilmiyordum artık eskisi gibi.

Yazılmış yüzlere unutulmuş sözlerim
atılmış bir taş parçası kadar soğuk katı
hiç yaralanmayacaksa eskisi gibi kalbin
gözyaşı damlasıyla parçalanmış benliğim.

Ruhumun isiyle mühürlenmişti kalbim
cennet ne cehennem ne o zaman söyleyin
melekler içimde kaybolduğum bu alem
rüyalar içinde parçalanmış benliğim.

Asla anlaşılmayacak yazdığım sözler,
yağmurlardan sonra yanan ışıklar gibi
çiçekler içinde kaybolduğum bu alem
aslında ruhumun isiyle yazdığım bu şiir.

Edirne 10.11.2012

Arif Corap

Fahrelnisa Zeid

İÇİNDEKİLER

Aysız Karanlık

